ादि. तेरेव अत्र माघवः कृष्णो माघवो वसन्त इवेर्त्युपमालंकारो व्यङ्गयः।

एवं च व्यङ्गयमेदादेव व्यङ्गकानां काव्यानां मेदः।

तदष्टादश्या ध्वनिः।। ९।।

अविवक्षितवाच्योऽर्थान्तरसंक्रमितवाच्योऽत्यन्तितरस्कृतवाच्यश्चेति द्वि-विघः । विवक्षितान्यपरवाच्यस्तु असंरुक्ष्यक्रमव्यक्क्यत्वेनैकः । संरुक्ष्य-क्रमैव्यक्क्यत्वेन च शब्दार्थोभयशक्तिमूळतया पैञ्चदशेत्यष्टादशमेदो ध्वनिः । एषु च—

वाक्ये शब्दार्थशक्तयुत्थक्तंदन्ये पदवाक्ययोः तत्रार्थान्तरसंक्रमितवाच्यो ध्वनिः पदगतो यथा— 'धन्यः स एव तरुणो नयने तस्यैव नयने च । युवजनमोहनविद्या भवितेयं यस्य संमुखे सुमुखी ॥'

वजनने वसन्तस्येव सामर्थ्यमिल्थंप्रतिसंधानसदृकृतेन माधवपदेन वसन्त एव व्यज्यते न त्वर्थान्तरम् । तस्य तत्र सामर्थ्याभावात् । न चात्र शब्दार्थोभयश्वेष-सत्त्वेनोभयशक्तिव्यङ्ग्योपमेति वाच्यम् । तथा सति 'दुर्गालङ्कित्न' (६२ पृ॰) इलात्राप्युभयश्वेषसत्त्वेनोभयशक्तिव्यङ्ग्यत्वं स्यात् । यहीतगरिमेल्यर्थश्वेषस्यापि तत्र सत्त्वात् । ननूक्तमेदेषु व्यङ्ग्यस्येव भेदो दर्शितः । तच प्रकृतानुपयुक्तमत आह— एवं चेति । तदिति । उक्तकमादिल्यः ॥ अष्टादशत्वमुपपादयि — अविव-स्नितेति ॥ वाक्ये वाक्य एव । तद्नये उमयशक्तयुत्थादन्ये ॥ धन्य इति ।

1. उपसेति । अत्रोपमालंकारश्चन्द्रपद्मादिशन्दानां परिवृत्त्यसिहण्णुतया हिमसुक्तादि-कानां तत्सिहण्णुतया उमयस्यापि प्राधान्येन व्यक्षकत्वादुभयशक्तिमूलकः । यथा वा मम—'राजकोटिमनोहारी वृषस्थितिपरायणः । स हि सेन्यो महादेवो विकसत्सर्व-मङ्गलः॥' इत्युदाहार्यम्॥

2. पञ्चद्दोति । वस्त्वलंकाररूपत्वाच्छव्दशक्तिमूलो दिविधः, अधंशक्तिमूलो दिविधः, अधंशक्तिमूलो दिविधः, शब्दाशोंभयशक्तिमूल एकः, इति पञ्चदशमेदाः अधीन्तरसंक्रमितवाच्यादि-मेदत्रयेण सहाष्टादशेति ॥

3. तदन्ये इति । अर्थान्तरसंक्रमितवाच्यादयः सप्तदशमेदाः पदे वाक्ये च भवन्ती-लर्थः । अत्रेदं बोध्यम्—यत्रैकस्यैव पदस्य प्राधान्येन व्यक्तथार्थोपस्थितावानुगुण्यं परेषां त सहकारिमात्रं तत्रैव पदगतत्वम् । नानापदानां तथारूपत्वे तु वाक्यगतत्वमिति ॥

नस्ले-मेदेषु मेला-

तेनैव ।ऽभि-भीख-।सः। क्षे—

भयशः होत्सः क्रब्यः

यसहि-शब्द-ात्सला

काव्ये साम्यः

यमन्य-

यधा ।

^{9. &#}x27;अवि-' इत्यादिः 'एए च' इत्यन्तः पाठो ग-पुत्तके नात्ति. २. 'व्यक्षधवाष्यत्वेन' इति य-पुत्तके पाठः. ६. 'तत्र-' इत्यादम्य 'प्रवन्धेऽपि मतः'-इति कारिकातः प्राग्व्याख्यामागो नात्ति ग-पुत्तके. १. 'यद्ये यस्य प्रसिद्धित्तत्रैव तद्र्थस्य सामर्थ्यम् । एवमेव काव्यप्रकागः' इति पुत्तकोत्तरेऽधिकः पाठः.